گزارش بخش سوم فاز اول پروژه xv6:

ابتدا در فایل proc.h ساختار هر process را تغییر می دهیم و تعدادی field به آن اضافه می کنیم.

همان طور که در کامنتها ذکر شده، stime ;مان شروع هر rtime ،process زمان اجرای هر stime ،process همان مجموع زمان مربوط به الله etime ;مان خاتمه process است.

بعد از این نوبت به تعریف فراخوانی سیستمی (system call) ای به نام waitx میرسد.

برای این کار ابتدا در <u>فایل syscall.h</u> یک شماره جدید برای waitx تعریف میکنیم. از این شماره در آرایهای که قرار است برای routine پاسخگویی به آن فراخوانی سیستمی انجام میدهیم.

```
// new system call number
#define SYS_waitx 22
```

آخرین شمارهای که در این فایل تعریف شده 21 میباشد. برای راحتی کار ما عدد بعدی(22) را برای فراخوانی سیستمی جدید در نظر می گیریم.

سپس در فایل syscall.c خط زیر را باید اضافه کنیم: (این خط برای تعریف routine پاسخگویی به آن فراخوانی سیستمی waitx است، یعنی هر گاه که برنامه سطح کاربر از سیستم عامل درخواست کرد، این تابع برای پاسخگویی به آن اجرا میشود)

```
// new system call routine
extern int sys_waitx(void);
```

این خط صرفاً تعریف یا signature تابع را صدا می کنیم.

سپس در آرایهای که در آن اشاره گر به تابعهایی که routine های پاسخگویی به فراخوانیهای سیستمی را قرار داده ایم، موردی برای فراخوانی سیستمی جدید را اضافه می کنیم. (این آرایه تمام routine های پاسخگویی به فراخوانی های سیستمی را در خود جای داده است)

سپس خط زیر را در فایل <u>user.h</u> زیر جایی که آخرین system call تعریف شده است اضافه می کنیم: (این قسمت sys_waitx این تابع را صدا می زنیم) درون sys_waitx تابع سیستمی جدید در سطح

```
// system calls
int fork(void);
...
// new system call function
int waitx(int*, int*);
```

سپس در <u>فایل usys.S نیز</u> اسم تابع سیستمی خود (waitx) را تعریف می کنیم.

SYSCALL(fork)

...

SYSCALL(waitx)

سپس در <u>فایل system</u> process یک system process برای پاسخگویی به interrupt مربوط به waitx تعریف می کنیم: (منظور همان روتین پاسخگویی به فراخوانی سیستمی است)

```
int sys_waitx(void)
{
    int *wtime, *rtime;
    if (argptr(0, (void*)&wtime, sizeof(wtime)) < 0)
        return -1;
    if (argptr(1, (void*)&rtime, sizeof(rtime)) < 0)
        return -1;
    return waitx(wtime, rtime);
}</pre>
```

در این قسمت ورودی ها را خوانده و آن ها را به متغیر های خود که میخواهیم آنها را تغییر دهیم نگاشت میکنیم (برای این کار از دستورات argint استفاده کرده ایم که ورودی را از آرگومانهای فراخوانی سیستمی میخوانند، استفاده کرده ایم.) .

در فايل defs.h نيز در قسمت مربوط به proc.c// خط signature تابع را تعريف مي كنيم:

در فايل proc.c نيز تعريف تابع waitx را اضافه مي كنيم:

```
int
waitx(int *wtime, int *rtime)
    struct proc *p;
    int havekids, pid;
    struct proc *curproc = myproc();
    acquire(&ptable.lock);
    for(;;){
        // Scan through table looking for exited children.
        havekids = 0;
        for(p = ptable.proc; p < &ptable.proc[NPROC]; p++){</pre>
             if(p->parent != curproc)
                 continue;
             havekids = 1;
             if(p->state == ZOMBIE){
                 pid = p->pid;
                 kfree(p->kstack);
                 p->kstack = 0;
                 freevm(p->pgdir);
                 p \rightarrow pid = 0;
                 p->parent = 0;
                 p \rightarrow name[0] = 0;
                 p->killed = 0;
                 p->state = UNUSED;
                 *wtime=p->etime-p->stime-p->rtime;
                 *rtime=p->rtime;
                 release(&ptable.lock);
```

```
return pid;
}
}

// No point waiting if we don't have any children.
if(!havekids || curproc->killed){
    release(&ptable.lock);
    return -1;
}

// Wait for children to exit. (See wakeup1 call in proc_exit.)
sleep(curproc, &ptable.lock); //DOC: wait-sleep
}
```

در این قسمت در ابتدا همه پردازه ها را چک کرده و در صورتی که یک پردازه پیدا کردیم که parent آن پردازه فعلی در حال اجرا باشد، اطلاعات خواسته شده در فراخوانی سیستمی را باز می گردانیم.

برای آپدیت نگه داشتن زمانها برای هر فرآیند، تابع زیر را مینویسیم (در فایل proc.c):

```
void updateProcessTimes()
    struct proc *p;
    acquire(&ptable.lock);
    for(p = ptable.proc; p < &ptable.proc[NPROC]; p++){</pre>
        switch(p->state) {
            case SLEEPING:
                p->iotime++;
                break;
            case RUNNABLE:
                p->iotime++;
                break;
            case RUNNING:
                p->rtime++;
                break;
            default:
    release(&ptable.lock);
```

و سپس در فایل trap.c در تابع trap، در جایی که clock یا همان ticks را آپدیت میکنیم، آن را صدا میکنیم:

//PAGEBREAK: 41

برای تست برنامه نوشته شده نیز یک فایل جدید ایجاد می کنیم تا بتوانیم دستور جدیدی که می خواهیم در کرنل تعریف کنیم را در آن قرار دهیم و آن را تست کنیم.

پس یک فایل جدید به نام WX.C ایجاد می کنیم و قطعه کد زیر را در آن قرار می دهیم:

```
#include "types.h"
#include "stat.h"
#include "user.h"

int wx(int* wtime, int* rtime)
{
    return waitx(wtime,rtime);
}

int main(int argc, char *argv[])
{
    int wtime;
    int rtime;

    int a = fork();

    if(a>0){
        int npid=fork();
        if(npid==0){
            malloc( 1710 * (sizeof(int)));
            exit();
        }
}
```

```
int nnpid=fork();
    if(nnpid==0){
        malloc(1750 * (sizeof(int)));
        exit();
    wx(&wtime,&rtime);
    printf(1,"\n*********in user level********\n");
    printf(1,"wait time= %d, run time= %d\n ",wtime,rtime);
    wx(&wtime,&rtime);
    printf(1,"wait time= %d, run time= %d\n ",wtime,rtime);
    wx(&wtime,&rtime);
    printf(1,"wait time= %d, run time= %d\n ",wtime,rtime);
    wx(&wtime,&rtime);
    printf(1,"wait time= %d, run time= %d\n ",wtime,rtime);
    exit();
else
    if(fork()){
        malloc(1700 * (sizeof(int)));
        if (fork())
            malloc(1008 * (sizeof(int)));
            wait();
            wait();
            exit();
        else
            malloc(1800 * (sizeof(int)));
            exit();
    }else{
        malloc(1090 * (sizeof(int)));
        if (fork())
            malloc( 1030 * (sizeof(int)));
            wait();
            exit();
        else
```

```
malloc(1100 * (sizeof(int)));
        exit();
}
}
}
```

در قطعه کد بالا تعدادی پردازه جدید ایجاد کرده (زیرا تعداد پردازههای خود سیستم عامل xv6 زیاد نیست) و سپس فراخوانی سیستمی که آن را در تابع wx قرار دادهایم صدا می کنیم. به خاطر اینکه در سطح user هستیم از دستور printf استفاده کرده ایم که آرگومان اول آن جایی است که باید آرگومان دوم در آن نوشته شود. ما نیز 1 را که همان stdout است به تابع پاس داده-ایم و این یعنی آرگومان دوم را روی کنسول نمایش می دهد.

در آخر نیز برای کامپایل کردن کد و نیز لینک کردن object های ایجاد شده توسط کامپایلر، خطوط زیر را باید در قسمت های گفته شده به MakeFile موجود در پروژه اضافه کنیم:

```
UPROGS=\
_cat\
...
_wx\
```

```
EXTRA=\
    mkfs.c ulib.c user.h cat.c echo.c forktest.c grep.c kill.c\
    ...
    wx.c\
```

سپس برای امتحان کردن برنامه نوشته شده باید دستورات زیر را اجرا کنیم:

make clean

make gemu

بعد از اجرای این دستورات shell مربوط به سیستم عامل xv6 باز می شود و ما می توانیم دستور جدید و برنامه خود را تست کنیم. وقتی که shell باز شد باید دستور زیر را در آن وارد کنیم:

```
$ wx

**************in user level**********

wait time= 1, run time= 0

wait time= 2, run time= 2

wait time= 2, run time= 0

wait time= 2, run time= 0
```

```
$ wx

*****************

wait time= 1, run time= 0

wait time= 1, run time= 2

wait time= 1, run time= 0

wait time= 1, run time= 0

wait time= 1, run time= 0

$ _
```